

3. Každý zákon má zapotřebí souhlasu obou sněmoven a císařovy sankce (§ 13 cit. zák.).

4. Členové poslanecké sněmovny volí se na dobu 6 let.

5. Ministři a přednostové ústředních úřadů mají právo účastniti se všech porad. Sněmovna poslanecká, jakož i jednotlivé komise její, mohou si vyžádati přítomnosti ministrů.

6. Poslanecká sněmovna jest oprávněna ve všech záležitostech v její obor náležejících správní činnost vlády zkoumati, potřebných informací od ministrů vyžadovati, jakož i ve způsobě adres neb resolucí své náhledy projevovati (§§ 20 a 21); poslanci mají konečně právo k vládě nebo jednotlivým ministrům, jakož i předsednictvu a předsedům jednotlivých komisí, dle pravidel jednacího řádu dotazy (interpellace) činiti.

V. Jednání poslanecké sněmovny.

1. Sněmovna poslanecká, kterou zároveň se sněmovnou panskou svolává císař, volí ze svého středu předsedu a místopředsedy, jakož i ostatní funkcionáře. Dle pat. ze dne 26. února 1861 jmenoval předsednictvo císař.

2. K platnému usnesení poslanecké sněmovny jest zapotřebí přítomnosti 100 poslanců a naprosté (absolutní) většiny hlasů přítomných.

3. Jednání jsou z pravidla veřejná, poslanecká sněmovna však může veřejnost vyloučiti, žádá-li o to předseda nebo nejméně 10 členů a sněmovna se na tom usnese.

4. Poslanecké sněmovně přísluší stvrzovati volby (verifikace).

5. Předsednictvo řídí jednání poslanecké sněmovny a má též moc disciplinární.

6. Poslanecká sněmovna volí pro jednotlivé záležitosti komise, jichž sezení jsou sice tajná, avšak usnesením sněmovny mohou všem členům poslanecké sněmovny státi se přístupnými.

7. Poslanecká sněmovna může býti císařem kdykoliv odročena nebo rozpuštěna.

8. Jednání o objemných zákonných osnovách jest upraveno zákonem ze dne 30. června 1867 č. 104 ř. z. Usnesou-li se obě sněmovny říšské rady, aby zákona tohoto použito bylo, zvolí každá sněmovna výbor, jehož porádám každý člen dotyčné sněmovny má právo obcovati a písemné návrhy podávati. Výbor ten může pracovati též po ukončení neb odročení zasedání říšské rady.

Sněmy zemské viz Ústavy zemské.

Snižování opatření úředních viz Pobuřování.

Snižování zařízení manželství, rodiny, vlastnictví je přečinem proti veřejnému pokoji a řádu, stal-li se čin veřejně nebo před více lidmi neb v dílech tiskových, rozšířených obrazných znázorněních neb spisech. Téhož přečinu dopouští se ten, kdo snaží se naznačeným způsobem otrásti těmito zařízeními (§ 305 tr. z., § 562 voj. tr. z.). Snížování znamená snahu zlehčiti obecnou mravní hodnotu vytčených pojmů. Nevyslovené myšlénky nelze se stanoviska práva trestního posuzovati co projevy (§ 11 tr. z., rozh. ze dne 10. května 1886 č. 2808, sb. č. 916).

Trest: vězení od 1 do 6 měsíců; při spisech tištěných po případě 1 rok; též lze vysloviti vyhostění z místa a země korunní a při cizincích ze všech zemí korunních.

Osnova nového trestního zákona ustanovuje: Kdo opovrhuje veřejně ústavou, zákony nebo zařízeními státními, institucemi manželství,